

Ved vedtagelsen af folkeskoleloven var fagets betegnelse »særlig tilrettelagt danskundervisning«. Dette blev i forbindelse med vedtagelsen af Lov nr. 413 af 22. maj 1996 om ændring af folkeskoleloven (bl.a. vedrørende indsats for tosprogede børn) ændret til »undervisning i dansk som andetsprog« i overensstemmelse med international terminologi.

Det skal i øvrigt oplyses, at formål med faget »dansk som andetsprog« i lighed med formålene med folkeskolens øvrige fag er formuleret, så de tilsammen og hver for sig bidrager til opfyldelsen af folkeskolens formålsparagraf.

Faget »dansk som andetsprog« skal bidrage til, at tosprogede elever med behov for støtte i tilegnelsen af det danske sprog udvikler forudsætninger for en aktiv og ligeværdig deltagelse i skole, uddannelse og samfund.

Tosprogede elever med behov for støtte i dansk tilegnelsen skal i skolens undervisning både tilegne sig det danske sprog samt kundskaber og færdigheder i folkeskolens fag. Faget »dansk som andetsprog« understøtter, at fag og sprog tilegnes sideløbende i en undervisning, hvor der undervises i og på dansk.

Dansk som andetsprog er således både et selvstændigt fag og en dimension i alle skolens fag, hvor undervisningen ud fra elevens forudsætninger og behov tilrettelægges, så der arbejdes hen i mod de trin- og slutmål, der er angivet i folkeskolens fag samtidig med, at elevens dansk tilegnelse fremmes.

Undervisningen i faget »dansk som andetsprog« adskiller sig fra andre sprogfag ved, at sprogundervisningen i dansk som andetsprog i højere grad kan inddrage, at sproget tales i det omgivende samfund, hvorfor dette forhold er særligt betonet i forhold til sprogtilegnelse og egen læring.

Spm. nr. S 1424

Til kulturministeren (19/12 03) af:
Louise Frevert (DF):

»Vil ministeren oplyse reglerne for, hvorvidt lastbilschauffører skal betale Coda/Gramax afgift, såfremt chaufførerne lytter til musik under langturskørsel eller i al almindelighed under kørsel, og vil ministeren venligst fremsende de nye regler om ovenstående?«

Svar (8/1 04)

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Det følger af ophavsretslovens § 2, at ophavsmanden har en eneret til offentlig fremførelse.

I § 2, stk. 4, nr. 2, er det præciseret, at fremførelse i en erhvervsvirksomhed, der finder sted for en større kreds, som ellers måtte anses som ikke-offentlig, også betragtes som offentlig fremførelse. Musik til arbejdet er således noget, som ophavsmanden kan kræve betaling for. Ifølge lovmotiverne skal der med udtrykket »en større kreds« forstås en kreds på 40 personer eller derover.

Det har hidtil været uafklaret, om det var en betingelse, at musikken skulle fremføres for en større kreds af medarbejdere på samme sted. Østre Landsret har i en dom af 21. oktober 2003 haft lejlighed til at tage stilling til dette spørgsmål i relation til bilradioer og cd-afspillere i lastvogne, der blev anvendt af medarbejderne i en renovationsvirksomhed. Landsretten nåede til det resultat, at det skal betragtes som offentlig fremførelse, når medarbejderne har adgang til musik i lastbilernes førerhuse.

Østre Landsrets dom er udtryk for en fortolkning af de gældende bestemmelser i ophavsretsloven, og der er således ikke indført nye regler på området.

Til orientering kan det oplyses, at dommen er anket til Højesteret.

Spm. nr. S 1382

Til beskæftigelsesministeren (18/12 03) af:

Lene Garsdal (SF):

»Hvilket incitament har virksomheder, der ikke blev certificeret i tide, til at lade sig certificere, når de ikke kan få afgiften retur, ud over at virksomheden nedprioriteres i forhold til Arbejdstilsynets tilsynsarbejde?«

Begrundelse

Regeringen fjerner det direkte økonomiske incitament til at lade sig certificere, men giver kun certificerede virksomheder et tilbud om nedprioritering i forhold til Arbejdstilsynets tilsynsarbejde. Da certificeringsordningen i sin tid blev lavet, var den ikke målrettet efter et så begræn-